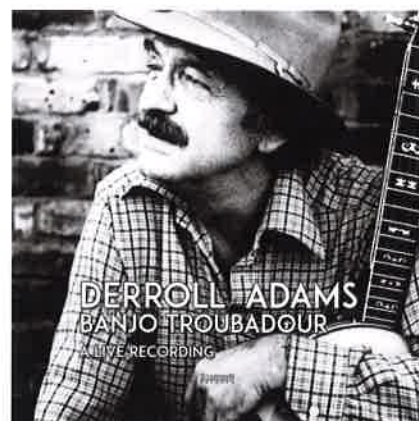
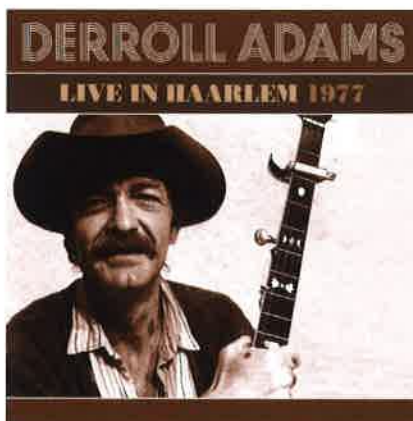

Derroll Adams

Talentvol man en muzikant

De Amerikaanse banjospeler Derroll Adams werd geboren op 27 november 1925. Derrolls bekendste nummer is 'Portland Town', een anti-oorlogslied dat hij in 1953 in Los Angeles schreef. Derroll woonde meer dan de helft van zijn leven in België en heeft daardoor toch wel een bijzondere band met ons land. Hij overleed in het jaar 2000 in Antwerpen op 74-jarige leeftijd, in 2015 zou hij 90 geworden zijn. Dit jaar kwamen er twee cd's met herontdekte live-opnames van Derroll Adams uit. Een goede reden om in te zoomen op het leven en werk van deze bijzondere muzikant.

Derrolls jeugd

Derroll Lewis Thompson werd in 1925 geboren in Portland, Oregon, in het noordwesten, het Wilde Westen, van Amerika. Zijn voorouders waren 'pioneers' en de verhalen die daarover in de familie de ronde deden, prikkelden zijn fantasie. Derroll had een harde jeugd in de tijd van de Great Depression van de jaren '30. Hij zei wel eens dat zijn enige echte thuis de achterbank van hun auto was. Derroll moest telkens opnieuw vrienden maken en hen weer loslaten om verder te gaan. Dit patroon tekende de rest van zijn leven. In die auto ontdekte hij ook de country en westernmuziek van het radioprogramma Grand Ole Opry en maakte hij voor het eerst kennis met het geluid van de 5-string banjo.

Bij de Japanse aanval in Pearl Harbour is Derroll 16 jaar oud. Hij meldt zich aan bij het leger en wordt er na 3 maanden ontslagen omdat hij nog minderjarig was. Terug in het burgerleven krijgt hij een beurs en volgt een kunstopleiding aan het Reed College in Portland.

Van Portland naar Los Angeles

In 1945 kreeg hij voor zijn 20ste verjaardag een 5-snarige banjo van zijn moeder. In 1946 ontmoet hij Pete Seeger die hem de G-stemming op de banjo toonde. Hij verdiepte zich in yoga en Zenboeddhisme en bouwde een eigen liedrepertoire op. Derroll ontdekte o.a. Woody Guthrie en Lead Belly.

Na zijn studies in 1950 verliet hij Oregon en reisde naar L. A. waar hij als trucker aan de kost kwam. Hier schreef Derroll Adams in 1953, hij was toen 28 jaar, het anti-oorlogslied 'Portland Town'. Dit nummer was geïnspireerd door de oorlog in Korea, maar vertolkte ook de heimwee naar zijn familielevens in Portland.

In L.A. maakte Derroll kennis met Ramblin' Jack Elliott, een getalenteerde gitaarspeler en zanger uit New York die er als een cowboy bijliep. Hun eerste kennismaking leidde al snel tot een memorabel optreden als duo en tot een diepe vriendschap tussen beide mannen. Derrolls bariton contrasteerde mooi met de hoge en nasale stemgeluid van Jack en hun combinatie van gitaar en 5-stringbanjo sloeg wonderwel aan.

Naar Europa

Derroll en Jack speelden in bars en clubs tot Jack Elliott in 1955 besloot om samen met zijn vrouw naar Engeland te trekken. Jack miste Derroll en nodigde hem in 1957 uit om ook naar London te komen. Jack en Derroll traden er op in clubs en op belangrijke festivals en podia. Als meest authentieke vertegenwoordigers van de Amerikaanse volksmuziek lieten ze Engelse skiffle-jeugd kennismaken met de muziek van o.a. Woody Guthrie, Jimmy Rodgers, Lead Belly Jesse Fuller, Roy Acuff en Hank Williams en met traditionele cowboyliederen. Ze hadden succes, namen hun eerste plaat op in 1957 en trokken op tournee

door Frankrijk en Italië, waar ze in Milaan het materiaal voor de twee beroemde Jocker LP's opnamen, die pas in 1966 werden uitgebracht.

Tijdens een verblijf in Parijs ontmoette Derroll muzikant Alex Campbell die een dierbare vriend zou worden. In 1958 traden Jack en Derroll op in het Amerikaans paviljoen op de Expo 58 in Brussel. In 1959 trok Jack terug naar Amerika waar hij al snel naam maakte als de spirituele zoon van Woody Guthrie en de spirituele vader van Bob Dylan. Ramblin' Jack Elliott werd een voor-aanstaande figuur van Amerika's culturele erfgoed.

Derroll Adams verbleef voornamelijk in Brussel en speelde nog slechts sporadisch in kroegen en op straat. Met zijn cowboyhoed, -laarzen en -vest, versleten jeans en banjo was hij er een ongewone verschijning. Ook de tatoeages op zijn handen vielen op. Derroll was een charismatisch man, met zijn rustige 'coolness' maakte hij indruk op mensen. Hij was een geboren verteller die in staat was het meest uiteenlopende publiek te boeien met zijn aanstekelijke vrolijkheid, die een subtiele mix was van vriendelijkheid, meelevendheid en een goede snuif humor. Met zijn diepe, warme stem, vertelde hij eerder de liederen dan ze te zingen. Voor hem was het publiek 'een orkest dat je dirigeert, dat je kon laten lachen en huilen.' Hij had een open geest en verstond de kunst van anderen zich belangrijk te laten voelen als hij tijd met hen doorbracht. Derroll werd gewaardeerd om zijn engagement, zijn eerlijkheid en zijn niet-commercialiteit. Hij moedigde mensen aan hun dromen en hun hart te volgen.

Derroll ontmoet in 1965 in Londen de jonge Donovan en neemt hem gedurende een jaar onder zijn vleugels. Er zijn beelden waarop Derroll Donovan voorstelt aan Bob Dylan (zie de film 'Don't Look Back'). In 1967 neemt Derroll in Londen 'Portland Town' op, zijn eerste solo-elpee, hierop begeleid door zijn goede vrienden Alex Campbell en Jack Elliott.

Antwerpen

In het najaar van 1967 verhuisde Derroll naar Antwerpen met Danny die de volgende 33 jaar zijn levensgezellin zou zijn. Aanvankelijk logeerden ze bij Ferre Grignard.

De jaren 1970-1990 waren Derrolls meest productieve jaren, hij trad op in clubs en op festivals, schreef nieuwe nummers en maakte elpees. Songs als 'The sky', 'The mountain', 'The valley' en 'Love song' bewijzen zijn poëtisch talent. De ogen-

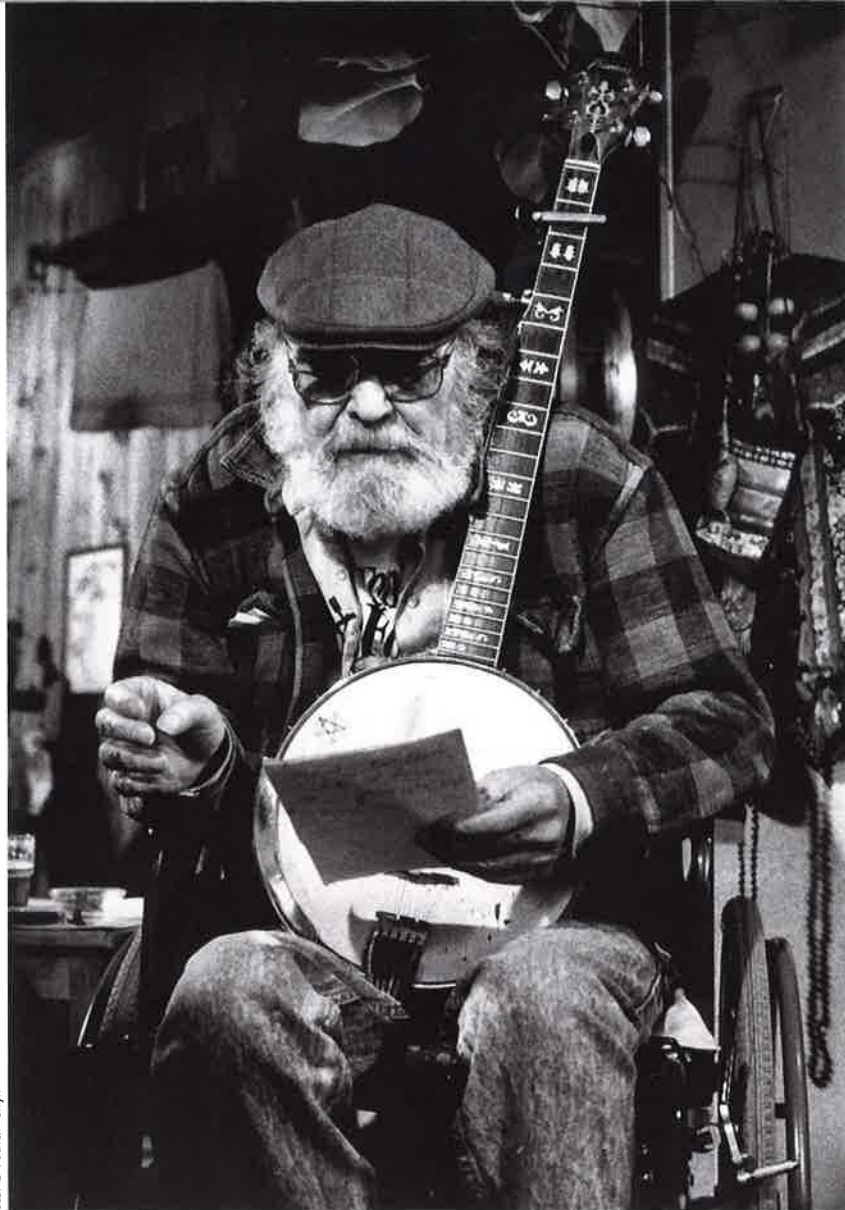

foto: © Patrick Ferry

Derroll Adams thuis in Antwerpen in 1998

schijnlijke eenvoud van Derrolls banjospel versterkte de transparantie van de teksten. Derrolls banjostijl was heel delicaat en verbluffend helder. Derrolls verhalen waren deel van zijn muziek. Hij had de folk song omgevormd tot een manier van leven, hij beschouwde zichzelf ook meer als een entertainer dan als een muzikant.

Tot het einde van de jaren '80 gaf Derroll talloze concerten in binnen- en buitenland, van Amerika tot in Denemarken. Hij nam verschillende elpees op en zijn reputatie groeide gaandeweg, misschien niet zozeer bij het grote publiek, maar zeker wel bij talloze professionals en kenners voor wie hij als 'the banjo man' een groot voorbeeld was. Onder hen Donovan, Martin Carthy, Ron Kavana, Dick Gaughan, Tucker Zimmerman, Andy Irvine, Ralph McTell, Elliott Murphy, Rod Stewart, Danny Thompson, Roland Van Campenhout, Wannes Van de Velde en zoveel

anderen. Derrolls werk werd opgenomen door o.a. Arlo Guthrie, Joan Baez en Marianne Faithfull. De jongste jaren werd het ook vertolkt door Eriksson-Delcroix, Dolly Parton en The Avett Brothers.

Met zijn diepe, warme stem, vertelde hij eerder de liederen dan ze te zingen

In 1990, op Derrolls 65ste verjaardag, was er een groots opgezet verjaardagsconcert in Kortrijk met vele muzikale vrienden. Toen Derrolls gezondheid het liet afweten, concentreerde hij zich nog meer dan voorheen op zijn schilderkunst. Met zijn schetsboek fietste hij rond, genoot van de natuur en van de stad en nam de omgeving in zich op.

Zijn aquarellen geven vaak een impressie van eenzame zielen in een gestileerde omgeving. Derroll tekende, schilderde, schreef, componeerde, genoot van klassieke en diverse muziek. En hij verdiepte zich in zijn oude passies geschiedenis, filosofie, esoterisme, tarot en Chinese en Japanse wijsheid.

- Derrolls laatste publieke verschijning was in augustus 1999, tijdens het Tønder Festival in Denemarken waar hij een graag geziene gast was. Zijn stem was zwak, maar zoals altijd sprak hij woorden van waardering uit voor het publiek en wilde op deze manier afscheid nemen na een carrière van 44 jaar. In de film 'I Was Born In Portland Town' bedankt hij de goden, 'the Cats' zoals hij ze graag noemde, dat zij hem het leven hadden gegeven dat hij had geleid, met zijn vreugdes en verdriet en met het ongelofelijke voorrecht om zoveel vrienden te hebben mogen maken. Per slot van rekening was hij 'just a little kid from Oregon'. Derroll Adams stierf in Antwerpen op 6 februari 2000. Hij werd 74 jaar. In 2015 zou Derroll 90 jaar geworden zijn.

Recente herontdekte live-opnames

Dankzij het speurwerk van Felix Huybrechts, gedreven 'muziekarcheoloog' van Starman Records, werden in de VRT radio-archieven live-opnames van Derroll teruggevonden. Je hoort Derroll tijdens deze concerten in zijn meest authentieke vorm: vertellend over vervlogen tijden, personages tot leven wekkend, gedreven tokkelend, beziel zingend. Dit leidde tot de LP-CD 'Banjo Troubadour' in februari 2015 uitgegeven door Starman Records. De ene helft van de tracks is afkomstig uit een concert in Antwerpen uit 1980, de andere uit een optreden in Leuven in 1973.

Op 1 november 2015 werd in Haarlem de CD 'Derroll Adams Live in Haarlem 1977' voorgesteld. Ook hier gaat het om live-opnames, opgenomen door Lennaert Nijgh en herontdekt door Pieter Groenveld. Deze CD werd uitgegeven door Strictly Country Records.

Voor wie Derroll Adams in al zijn facetten wil ontdekken, is zo'n live-opname een prima startpunt. Voor wie hem ooit kende of van zijn muziek houdt, is het een mooie herinnering aan deze geïnspireerde en inspirerende man, muzikant, 5-string banjospeler, singer-songwriter, dichter, verteller en schilder.

Schilderwerk van Derroll in Folkclub 't Ey in Belsele

Tijdens het laatste weekend van november 2015 vond in Folkclub 't Ey het Steelstring-weekend plaats. Dit jaar was het gewijd aan de banjo. Er waren filmvertoningen,

lezingen en een banjomarkt. De muzikale en artistieke nalatenschap van Derroll Adams kreeg tijdens dit weekend een centrale plaats. Nog tot 20 december 2015 kan je tijdens de openingsuren in 't Ey terecht om een tentoonstelling van schilderwerk van Derroll Adams te bewonderen. 📍

Stella Van Hofstraeten

Deze tekst werd geschreven op basis van het biografisch artikel van Patrick Ferryn op www.derrolladams.org, met mondelinge en schriftelijke toelichting door Derrolls weduwe Danny Adams en met medewerking van Jef Van Gool. Hartelijk dank aan hen!

Voor wie meer wil weten over Derroll en zijn muziek:

- » DVD-film 'I Was Born in Portland Town' (2005) by Patrick Ferryn: www.derrolladams.org/nl/born-in-portland-town.html
- » Ook erg interessant voor banjoliefhebbers is de DVD-film 'A Banjo Frolic' uit 2010, een documentaire die op zoek gaat naar de roots van de banjo. Deze film volgt de filmmakers Gérard De Smaele en Patrick Ferryn op een roadtrip van Atlanta naar Washington D.C. Onderweg worden muzikanten, banjoubouwers en musicologen geïnterviewd. Er zijn muzikale beelden en/of interviews te zien van o.a. Mike Seeger, Peggy Seeger, Pete Seeger, Frank Hamilton, Morris Hirsch, Alan Jabbour en vele anderen.
- » Voor wie zelf aan de slag wil, is er de website 'Derroll Adams banjo techniek' door Walter De Peuter: www.derrolladams.org/walter/start.html. Wie de old style banjo techniek van Derroll Adams onder de knie wil krijgen, kan hiervoor o.a. terecht bij Walters zoon Seppe De Peuter die lesgeeft aan Muziekatelier Ward De Beer in Antwerpen.

Aquarel: Derroll Adams

Derroll Adams schilderde, schreef, componeerde, genoot van klassieke en diverse muziek.